

Sändningsuppehåll

En ganska ung blond kvinna pratar med en psykolog på teven. Ester har sett henne flera gånger tidigare, andra morgnar framför ettan - Carolina Neurath tror hon att hon heter. Den klumpiga teveapparaten som har lite väl många år på nacken ger ifrån sig sitt vanliga pipande, ett högfrekvent ljud som maskerar hennes tinnitus. Trots att hon sitter mjukt i soffan värker det, "som knivar i ryggen", som hon säger till läkaren. Men, vad kan man förvänta sig efter 87 år? Hennes blick söker sig mot riv-av-kalendern som är upphängd snett över teven. Dagens datum är andra maj. Morgonsolen lyser in genom fönstret, och blicken återgår till teven med kvinnorna.

"Men hur ska man hantera dessa situationer," frågar den blonda kvinnan psykologen, som svarar att "det är viktigt att kommunicera, och att försöka undvika att agera offensivt då en konflikt uppstår."

"En typisk konfliktsituation som kan uppstå på allmänna platser är den då någon försöker hävda sitt fysiska rum, som då man råkar knuffa till en annan människa", fortsätter hon.

"Hur kan det låta då," frågar den blonda.

"Flytta på dig kärringjävel," brölar en stor ung man med blont snaggat hår.

Ester snubblar på orden, men lyckas få fram en ursäkt. Hon trycker skamset iväg med kundvagnen framför sig genom gången med kattmat som lyses upp av kalla lysrör. Rörelserna tär på krafterna, och hennes andetag fyller ansiktsmasken, spiller ut och immar igen hennes glasögon.

Hon rullar vidare genom matvarubutiken, på väg mot kassorna. Resan går långsamt, och folk fyller gångarna så hon måste ta omvägar. Hon hittar till slut en lucka vid frysmaten, och når fram till kön. På förstasidorna i tidningsstället står det om valborg, och om hur "Vänsterpartiets Nooshi Dadgostar kommer hålla sitt första förstamajtal som partiledare."

Ester lyfter metodiskt upp maten på rullbandet, och kassörskan blippar mekaniskt in varorna.

Pip – rökt skinka, 200 gram. 26 kronor.

Pip – potatis, fast, 1,2 kilo. 12 kronor.

Pip – kattmat, 1,4 kilo. 55 kronor.

Pip, efter pip, vara efter vara. Pipen blir längre och längre, tills att de smälter samman till en enda lång gäll signal.

Tjocktevens jämrande pip skär genom rummet. Huvudet bultar, och hennes blick söker sig simmigt mot kalendern, snett över teven. Dagens datum är den andra maj 2021. Märkligt. Hon kunde svurit att det var den första maj. Hennes fokus återgår till skärmen, där *Trädgårdstider* står skrivet i vit kursiv text. Ett gäng botaniker får i uppgift att rusta upp tomten tillhörandes en idyllisk bondgård i Hofors. Det här programmet intresserar henne inte.

"Nu är det dags att klippa gräsmattan", säger en litet skäggig man glättigt. Han drar kvickt igång gräsklipparen med en ryckande rörelse.

Ester för gräsklipparen sakta framför sig över det alldeles för höga gräset. Nils sitter barbröstad i sin hopfällbara stol och steker under solens starka strålar. Ljudet från gräsklipparen är högt, men ljudet från radion är högre. Den spottar ut nyheter om rättegången mot Mark Chapman, men sändningen avbryts snart av "The one that you love" av *Air Supply*: årets kanske jobbigaste låt. Nils öppnar ögonen, och fyrar av sitt charmiga leende mot Ester, och trots att hon är 47, trots att det har gått 25 år sedan de träffades, och trots att hon är alldeles för gammal för romantik och fjärilar i magen, känner hon hur något inom henne skuttar till. Hon når kanten av gräsmattan, vänder om, och går vidare med maskinen. Längst bort på gården ser hon hur barnen jagar varandra med vattenpistoler. Hon kan inte höra dem, men hon ser att de skrattar. Solen bländar henne, och hon kisar.

Ester slår upp ögonen, och eftermiddagssolen tränger sig in genom fönstret, över henne. Hennes ansikte badar i varmt ljus, för utanför håller solen på att gå ner. Ögonen letar efter kalendern. Hon hittar den, snett till vänster över teven. Dagens datum är den andra maj. En fluga landar i hennes ansikte, hon låter den vara. Den strövar runt, från hakan, över munnen, upp mot örat. Den dansar till tevens påträngande ljud. Ester är hungrig. På teven pratar en man, men hon har litet svårt att förstå. Därefter spelas bilder från en konsert upp, och på scenen står en annan man. Han öppnar munnen.

"Blue moon", sjunger en tanig blond kille på scenen.

"You saw me standing alone."

Han försöker imitera Elvis Presleys runda basröst, utan större framgång.

"Without a dream in my heart."

Trots att det inte låter som Elvis är det ändå vackert.

"Without a dream of my own."

Nils händer vilar på Esters höfter, och de dansar sakta i takt till musiken. Han har mörkbrunt hår, och djupblåa ögon. Nils ler, och hon smälter, trots att de bara träffat varandra en gång tidigare. Här på dansgolvet är de egentligen bara ett av paren i mängden, men hon kan inte undgå känslan av att det egentligen är dem hela världen cirkulerar kring just nu. Hon lägger sitt huvud mot hans bröst, och Nils omfamnar henne. I mörkret.

"Blue moon."

På scenen spelar bandet.

"You knew just what I was there for."

Ester rätar på sig, och möter Nils blick. Det pirrar till.

"You heard me saying a prayer for."

Hon tar mod till sig, och lutar sig fram för att kyssa honom.

"Someone I really could care for."

Ett högt ljud sliter henne från sina tankar. "No account casino" skriker en elektronisk röst, och därefter uppenbarar sig en grumlig skepnad av en man.

Blicken vandrar slött mot kalendern, snett över teven. Det är mörkt utomhus, och månen sticker ut mot stjärnorna. Det är mörkt även här inne, och Ester har lite svårt att läsa av siffrorna på almanackan. Dagens datum är den andra maj 2021. Ögonen rör sig tillbaka till teven, där mannen bakom rutan tackar för sig, säger god natt, och "hoppas vi ses snart igen". Ett klick hörs, och skärmen slår över till ett sprakande brus. Sändningsuppehåll. Det enda som hindrar mörkret från att förtära hela vardagsrummet är myrornas krig. Ester sitter kvar. En förnimmelse av obehag kryper sig på henne, men hon kan inte sätta fingret på varför. Katten hoppar upp i hennes knä, och hon blir genast lugn i stället. Den klättrar upp och sätter sig på hennes bröst, och Ester sluter ögonen. Hon skulle vara rädd, om inte det mjuka, ludna djuret värmde upp hennes ansikte och bröst. Katten tar ett bett från Esters näsa och smärtan låter sig inte ignoreras. Fyller kroppen. Blodet rinner som en fors ner för munnen, och hennes läppar färgas röda, som då hon bar läppstift när hon var 22, och dansade med Nils på Nalen. Hon är vacker. Hon vill skrika, men hon kan inte, hon vill kasta katten ifrån sig och skrika, men det går inte: kroppen lyder inte hjärnan.

I stället är det katten som öppnar munnen: "en hjärnblödning", konstaterar den med en djup metallisk röst. Hon blir lugn, hon förstår. Katten tar en tugga till, och det är inte konstigt. Den rackaren måste vara utsvulten efter att ha gått utan mat i en hel dag. Hennes blick hittar kalendern. Dagens datum är den andra maj.

Isak Bengtsson H18

Maj 2021